

sarja in pa novo sv. mašo čast. P. Jan. Nep. Metelko-ta franciskanskega reda, rojaka te fare. Slovesnost to povikšati je prostovoljno prišla z muziko novomeška mestna straža, 80 po vojaško napravljenih mož, kateri se je pridružilo še okoli 40 kostanjeviške mestne straže. Topovi so pokali, da je bilo kaj! Po opravljenim sv. cerkvenim obhajilu so g. fajmošter Jož. Grablovic duhovšini in drugim povabljenim gospodom kosilo dali. Na občnim opalniku pa je bilo krasno omizje za nekakih 150 oseb lično napravljeno, ker prišla je velika množica iz Novega mesta na to slovesnost, ki bo tistim 10.000 ljudem, ki so iz bližnjih in daljnih fará privreli, še dolgo dolgo v spominu ostala.

J. O. Lepstanski.

Novičar iz mnogih krajev.

Sliši se, da nova postava za županije (občine), in sicer večidel na podlagi sedanje, je že dodelana; le soseskino (občinsko) premoženje bo prihodnje bolj obćuvanju dotični cesarski gosposki podverženo; za poglavne mesta vsake dežele bo posebna postava, kakor zde; v soseskah po deželi bojo pa posestniki žlahnega stanú iz zaveze s sosesko izvzeti in pridejo v samostalen vkupek, ki bo neposredno kresijski gosposki podveržen. — 15. t. m. so bile v pričo gosp. kupčijskega ministra na Dunaji pri telegrafu skušnje: kako bi se dalo le po eni struni ob enem času na dve nasprotni strani (na priliko iz Ljubljane na Dunaj in iz Dunaja v Ljubljano) telegrafirati; skušnja se je tako dobro obnesla, da ne bo še treba dveh strun napravljati, ker se po ti novi znajdbi telegrafnega vodja dr. Vilh. Gintl-a dá z eno struno dobro izhajati. — Kolera, ki je na Dunaji 16. t. m. se pohujšala (156 ljudi je zbolelo), je 17. t. m. spet odjenjala in le 94 oseb napadla. V vsem skupej jih je dosihmal zbolelo 1489, umerlo 601. — Že se nekteri škofje napravljajo na pot v Rim k posvetovanju, ki je zavkazan po sv. očetu papežu. Danes pridejo na poti v Rim v Ljubljano: ogerski primas, nadškof in kardinal žl. gosp. J. Scitovski, praški nadškof in kardinal knez Fr. Schwarzenberg, in dunajski nadškof vitez Jož. Ot. Rauscher. — Na cesarskem Laškem so sklenili, 70 štirjaških milj veliko močirje, ki je popolnoma nerodovitno in zrak južnih krajev dveh pokrajin (Veroneške in Mantovske) okužuje, na suho djati in v rodovitno polje za rajž in koruzo premeniti. — Prihodnje leto 7. in 8. dan svečana bomo vidili na nebu s prostimi očmi neko prikazen, ki se v sto in sto letih ne bo več vidila, namreč tri velike zvezde premičnice (planeti): Mart, Venera (danica, večernica) in pa Merkur bojo prišle prav blizo vkup in na nebu kot bliščeč trivogelnik skozi dva dni svitile. — Te dni je poslala pruska vlada odgovor naši vladi na Dunaj zastran zedinjenja o turško-rusovski vojski. Za gotovo se sliši, da zapopadek tega odgovora je, da se pruska vlada ne zaveže na nobeno stran, dokler ne bo vidila, da je Nemčija v nevarnosti. Dosihmal ima Ruse še zmiraj za dobre prijatle nemških deržav. — Gotovo je, da do 11 t. m. se v Sevastopolji še ni nič važnega zgodilo. Časnik „Fremdenbl.“ je (nasproti drugim novicam) zvedil, da rusovska armada, ki ima v Krimu na pomoč priti Mensikovu, je že večidel čez Perekop in že marsira proti Sevastopolju, in Osten-Sakenovo kardelo z 40.000 možmi se je nek že sklenio z Mensikovo armado. — Če je to res in če pogledamo na terdnjave okoli Sevastopolja, se bo teško spolnila obljuba francoskega vojevodka Canroberta, ki je 3. t. m. cesarju Napoleonu pisal, da do 14. ali 15. dneva t. m. misli Sevastopolj imeti. — Te dni je pogorel velik magacin v Sevasto-

polji, kjer je imela rusovska armada veliko živeža shranjenega. — Spet gré iz Marseila več bark s francoskimi vojaki na Turško. — 16. t. m. so pripeljali truplo maršala St. Arnaud-a z veliko slovestnostjo v Pariz. Tudi v Carigradu so bile bilje po-njem; pervikrat kar Turčija stoji, so bili turški paši pri sv. maši pričujoči in s črnim florom okoli rame. — Francoske barke so večidel že zapustile izhodno morje; večina angleška pa ostane tako dolgo tam, dokler rusovske luke ne zamerznejo v ledu.

Prodani sin in spokorjeni razbojnik.

Spisal Josip Novak.

Kaj dviguje se nad belim gradom?

Al razpeto viteško bandero,
Ki oznanja praznika veselje?
Ni razpeto viteško bandero,
Ki oznanja praznika veselje:
Vzdize kviško talna se meglica
Iz solzic, ki jih gospa preliva
Že preliva jih šestnajsto leto,
In zdihuje noč in dan takole:
„Sinče, sinče! moje oko desno!
Levši solnca, milši zvezde
jasne!

Pregrešilo kaj si moje dete,
Spalo k' si pod srcem mi
sladko,

Da prodal te jo nevedni oče,
Lastni oče je izdal te vragu.
Da nikdar ne bilo bi rojeno!“

Oblači se vedno v černo svilo
Vedno sama, vedno nevesela,
Sprehaja se v zapuščenih izbah.
Kakor duša, išče ki pomoči,
O polnoči spavnico zapušča,
Ino hodi molit u kapelo.

Na ušesa posli si šeptajo,
Vidil kaj kdo je ponoči v gradu.
Na obrazih jim je strah in groza,
Govoriti kadar Plešic jame,
Plešic verni, naj stareji sluga:

O polnoči, kakor je navada,
Rezgetati kadar belec jame,
Sem ustal in hranil ga s
pšenico,

Napojil ga dobro s hladno
vodo.

Ogledavat šel sem zvezde,
mesec:

Al bo dobro, ali slabo vreme.
Z nami Bog! še stresa zdaj
me groza!

Črna žena, dolga kakor
senca,

Luč u desni, križ u leví
roci,

Prot' kapeli tihoma veršela,
Ko megla po travnicah jeseni.

Splazil sem se ritensko v
posteljo,

Pa zatislil ne oči do dneva.

Omolčijo, vsi se razkropijo,
Ko se bliža mladi vitez Janko.

Ukazuje Plešču svomu slugu:
„Verni sluga, osedlaj mi
belca,

Odeni ga z naj lepšim šker-
ljam,

Oberzdaj ga zlatimi berzdami,
In zapleti u grivo bisere.

Ker junak čem bitimed junaci,
Da z mano ne šalijo se deve:

Krasan junak na gerdem ko-
njiču.

Veš, oženil se je črni Paule,
In midva u svate greva k
njemu“.

Skoči Plešic in pripelje belca,
Odene ga z naj lepšim škerljatom,

Oberzda ga zlatimi berzdami,
In zapleta v grivo mi bisere.

Sveti konj se ko nebo polnočno.
Janko plane na-nj ko ogenj živi,

In na orla, zvestega konjiča,
Skoči Plešic kakor sivi sokol.

Jezdita čez zelene planine,
Proti gradu v zeleni planini.

Vidili od daleč so ji priti.
Paule čaka Jankota u gradu,

Svatje zbrani štiri sto junakov,
Pet sto dev in sedemdeset mnihov,

Zajašili vsi so dobre konje,
In nasprot so Jankotu jahali.

Na klobucih pera jim vihrajo,
Svetijo se zlati plašči v solncu,

Bliskajo se svitile sablje v solncu.
V belo svilo deve zavijene

Vidili so med črnimi mnihi,
Kakor zvezde zmed črnih obla-

koy.

Segajo si prijateljsko v roke,
Ljubijo si prijateljsko lica.

Povernili kadar se v gradove,
Ljubi mlado lice Janko Paulu,

Lice mlado ljubi Paule Janku.
Progovarja mladi ženin Paule:

„Dobro došel krasan junak
Janko,

Dobro došel u mojih gradovih;
Praznovati čemo zdaj poroko“!

(Dalje sledi.)

Stan kursa na Dunaji 19. oktobra 1854.

Obligacije	5 %	84 ⁵ / ₈ fl.	Esterhaz. srečke po 40 fl.	86 ¹ / ₂ fl.
državnega	4 ¹ / ₂ %	73 ⁷ / ₈ fl.	Windšgrac. „ „ 20 „	29 ³ / ₈ fl.
dolga	4 %	65 ¹ / ₄ fl.	Waldstein. „ „ 20 „	29 „
	3 %	51 „	Keglevičeve „ „ 10 „	10 ¹ / ₈ fl.
	2 ¹ / ₂ %	42 „	Cesarski cekini.	5 fl. 41
Oblig. 5 % od leta 1851 B		97 ¹ / ₂ fl.	Napoleonor (20 frankov)	9 fl. 30
Oblig. zemljiš. odkupa 5 %		75 ¹ / ₄ fl.	Suverendor	16 fl. 30
Zajemi od leta 1834		225 „	Pruski Fridrihsdor	9 fl. 59
„ „ 1839		136 ¹ / ₄ fl.	Nadavk (agio) srebra:	
„ „ 1854		97 „	na 100 fl.	22 ¹ / ₄ fl.

Loterijne srečke:

V Terstu 18. oktobra 1854: 64. 24. 26. 65. 43.

Prihodnje srečkanje v Terstu bo 28. oktobra.